

[Hans Hansen (Rørby).]

fra de Betragtninger og den Begrundelse, jeg har fremsat.

Munch-Petersen: Da Lovforslaget om Nedsættelse af sønderjysk Udvalg var til Behandling her i Tinget, havde jeg Lejlighed til at redegøre for vort Partis Syn paa denne Sag. Det kommunistiske Parti er naturligvis Tilhænger af Hjælp til den arbejdende Befolkning i Sønderjylland saavel som andre Steder i Landet. Nødssituationen for den arbejdende Befolkning er endnu større i Sønderjylland end i det øvrige Land, og derfor trænges der til Hjælp først og fremmest til Arbejderne, men ogsaa til andre Lag af den arbejdende Befolkning. Statsministerens Redegørelse dengang indeholdt intet af Betydning om Arbejdernes Kaar i Sønderjylland; det eneste, den indeholdt, var nogle Tal om Arbejdsløsheden, der gav et misvisende Billede, og ud fra denne Redegørelse er det vel ogsaa, at man kun fremsætter Forslag om Hjælp til de sønderjyske Landbrugere, og ligeledes en lille Smule Hjælp til sønderjyske Haandværkere, men overhovedet ingen Hjælp til sønderjyske Arbejdere. Og denne Hjælp til de sønderjyske Landbrugere er af den Slags, som man plejer at fremsætte Forslag om her i Tinget; for det første betragter man Landbrugerne som en Helhed, gør ingen Forskel mellem de smaa og de store Landbrugere; for det andet er Hovedsagen i denne Hjælp en Udskydelse af Vanskelighederne, en Slags Galgenfrist, i det forfængelige Haab, at der skal komme lysere Tider, eller ogsaa ud fra det Princip, hvorefter alle Regeringer i de kapitalistiske Lande i Øjeblikket regerer, nemlig: Efter os Syndfloden!

Penge til Hjælpen skal fremskaffes ved Statslaan, og Dækningen maa altsaa gaa ind ved den almindelige Beskatning af den store Befolkning; hovedsagelig ved indirekte Beskatning. Det er altsaa Principper af den almindelige kapitalistiske Slags, som ligger til Grund for dette Lovforslag. Det burde naturligvis være et Forslag om en virkelig Hjælp til de mindre Landbrugere, og her staar jo Spørgsmaalet om en Nedskrivning af Gælden for de mindre Landbrug og en Annullering af Gælden for de mindste Landbrug. Jeg forstaar ikke rigtig det ærede Medlem Hr. A. Svensson, idet han her talte om, at han maatte ønske en Sanering af det sønderjyske Landbrug. Det kan vel ikke være saaledes, at Det konservative Folkeparti virkelig er Tilhænger af en effektiv Gældsnedskrivning for Landbruget; i saa Fald var det jo rart, om Partiet vilde

fremsætte positive Forslag i den Retning, som man kunde tage Stilling til; en saadan Gældsnedskrivning kan nemlig kun ske paa Bekostning af den Kapitalisme, som Det konservative Folkeparti er en saa varm Tilhænger af.

Ganske vist taler man om den Slags Ting baade fra Landbrugernes Sammenslutnings Side og fra de Partiers Side, som staar den fascistiske Sammenslutning nær; men der er hverken af Repræsentanter for Landbrugernes Sammenslutning eller af ærede Medlemmer, som tilhører andre Retninger, stillet noget som helst Forslag i den Retning. Naturligvis kan man heller ikke stille Forslag om en Nedskrivning af Gælden, uden at man derved ogsaa kommer til at ramme Kapitalismen, og derfor er det netop betegnende, at man ikke stiller disse Lovforslag, selv om man af demagogiske Grunde søger at snakke i den Retning.

Spørgsmaalet staar om Hjælp til de arbejdende Landbrugere ikke blot i Sønderjylland, men ogsaa andre Steder i Landet. Gennemførte man virkelig effektive Foranstaltninger og hjalp de arbejdende Landbrugere overalt efter retfærdige Principper, saa man hjalp dem mest, der trængte mest, og først og fremmest hjalp de mindste Landbrug, vilde en saadan Hjælp automatisk ogsaa komme til at give mest i de Landsdele, hvor Nøden er størst, og derfor kunde man nøjes med at gennemføre saadanne almindelige retfærdige Foranstaltninger for hele Landet, og man behøvede saa ikke at fremsætte Lovforslag om Særforanstaltninger for visse Landsdele.

Naar man gør dette sidste, er det for det første med den Begrundelse, som det ærede Medlem Hr. Holstein fremførte under Behandlingen af Lovforslaget af sønderjysk Udvalg, at en Del Mennesker ræsonnerer saaledes; at hvor der er godt, der er Fædrelandet, og altsaa maa man af nationalistiske Grunde søge at bestikke en Del af disse vaklende Elementer for at binde dem til den danske Stat. En anden Grund til, at man fremsætter Forslag om Særforanstaltninger for Sønderjylland, er den, at Landbrugerne har været særlig aktive dernede, at en Organisation som Landbrugernes Sammenslutning i Særdeleshed har udfoldet sin Virksomhed dernede. Og det er et af Beviserne paa, at udenomsparlamentariske Aktioner hjælper til at faa den ansvarlige Regering og Rigsdag til at fremsætte Forslag om økonomiske Foranstaltninger. Det er en Ting, som Arbejderklassen kan drage Lære af. Jo mere „Landbrugernes Sammenslutning“ rører paa sig,